

Účinkuje soubor Konvergence:

Zuzana Bandúrová – flétna
Eva Hutýrová – klavír
Viktor Mazáček, Irena Štochlová – housle
Ondřej Štochl – viola
Sebastian Tóth – violoncello
Ivan Boreš – čtvrttónová kytara
Josef Hřebík (j.h.) – akordeon
Jan Trojan (j.h.) – kalimba, elektronika
Martin Wiesner (j.h.) – kytara

Vstupné: 150 Kč / studenti 70 Kč za dvojkoncert

Příští koncerty sdružení KONVERGENCE naleznete na:

www.konvergence.org

15. 6. 2011

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

MINISTERSTVO
KULTURY

**11' KONVERGENCE
No. 2**

PROGRAM KONCERTU

Pavel Zemek Novák:	Světlo svíce (2009/10) <i>pro kytaru sólo</i>
George Crumb:	Five pieces (1962) <i>pro klavír sólo</i>
Jan Trojan:	Jsou věci, které nevíš (2010) <i>pro flétnu, čtvrtónovou kytaru, akordeon, kalimbu a elektroniku</i>
Tomáš Pálka:	White Larches II (2010) <i>pro kytaru sólo</i>
Ondřej Štochl:	...okamžik předtím (2010) <i>pro housle a klavír</i>
Peter Graham:	Smyčcový kvartet No. 2 (1988/2000)

PAVEL ZEMEK NOVÁK SVĚTLO SVÍCE

Provází nás hranami času a vstupujeme s ním i do věčnosti.

Neměnnost skrývá v neustálém pohybu.

Trvá v ubíhajícím čase a nabývá přítomností.

Téměř nehmotné protíná temnoty

Mlčením svědčí o Naději.

Podobné přijatému trápení.

Tolik podobné hudbě.

(Věnováno paní D. Jelínkové)

GEORGE CRUMB FIVE PIECES

Tato skladba patří mezi první, ve kterých Crumb našel svůj osobitý styl. Zkomponoval ji v roce 1962 na žádost Davida Burge. Skladatel v ní objevil nové zvuky, díky přímému kontaktu hráče se strunami klavíru.

JAN TROJAN JSOU VĚCI, KTERÉ NEVÍŠ

Skladba, již jsem začal psát počátkem loňského jara, měla vystihovat moment, kdy pohledem na nebe pozorujeme v mracích širokou paletu útvarů, připomínajících různé karikatury zvířat, přírody, lidí, technických prostředků a dalších objektů. Ten pohled, kdy za zdánlivě běžnými věcmi pozorujeme další plán. V loňském létě jsem na skladbě přestal pracovat a vrátil se k ní později, kdy jsem změnil poetickou linii i značnou část původní hudební sazby. Název je nyní převzat ze stejnojmenného iránského filmu (Chiz-haie hast keh nemidani, režie F. S. Zamani), který byl premiérován na MFF Karlovy Vary 2010. Pro novou představu poetiky, která nakonec ovlivnila formu, harmonickou stavbu i celkovou proporcii skladby přikládám Waltariho text. V partu akordeonu je zakomponovaná harmonie Beránku Boží z ordinária Petra Ebena.

"Moje vyprávění má cenu především pro mne samého, abych si vzpomněl, až budu stár, pokud se toho dočkám, na všechno stejně živě, jak si nyní vše pamatuji. Proto jsem i zaznamenal tak mnoho marného a zbytečného, co má význam jen pro mne. Stejně budu psát i nadále. Po čase mi to dosvědčí. Jestliže si tak přesně pamatuji marné a nepatrné věci, pak snad jsem si pamatoval i věci důležité stejně přesně. A protože chci psát co nejpravdivěji, zkoumaje sám sebe doznávám, že jsem nepořádný a nakloněn všemu novému a že není ve mně pevnosti. Jsem marnivý, sobecký a otrokem svého těla, jak říká Myrina, a není ve mně nic, nač bych mohl být hrdý. I proto to je dobře, že piši, abych si to připomněl, kdybych se někdy začal sebou chlubit." [1]

[1] Waltari, M.: Jeho Království, př. Marta Hellmuthová, 2001.

TOMÁŠ PÁLKA WHITE LARCHES II

Stále častěji a stále více upřednostňuji určitou volnost v interpretačním pojetí, ve vnímání času a plynutí, v pojetí a uchopení skladby jako takové vůbec. Nezdívka se objevují pasáže, které umožňují velkou dávku svobody, vystřídané však místy, které jsou jasně dané a spoutané zápisem. To vše je snad odrazem nějakého vzdáleného ideálu, který koresponduje s principem duality... *White Larches II* navazuje svojí poetikou na *White Larches I*, je jejím volným pokračováním, rozvíjením, variací (či chcete-li variantou), ozvěnou, inverzní metaforou. Skladba má meditativní charakter, podobně jako obraz zimní krajiny, tak jak ji vnímám: nehybně hybný, ostře jemný, chladný, a přece plný horkého dechu...

ONDŘEJ ŠTOCHL ...OKAMŽIK PŘEDTÍM

Moment očekávání je ve své křehkosti vždy velmi silný. Jistě znáte to napětí, když sledujete zrod toho, co se s rituální pravidelností opakuje. Víte, co přijde, jaké to asi bude, i to, že se to denně opakuje. Víte i, že až to přijde, bude to po chvíli docela všední. Ale stejně, ten okamžik těsně před tím je vždy, znovu a znovu, magicky krásný, intimní a vzrušující. Název této skladby mne napadl při východu slunce, který jsem loni v létě sledoval na Milešově. Nejde mi zdaleka jen o světelný efekt, na ten by mohl stačit i videozáznam. Ono tam sice svítá každý den, ale ta blízká, citelná přítomnost okamžiku zrození nového dne je pokaždé stejně úžasná.

PETER GRAHAM SMYČCOVÝ KVARTET č. 2

Tempo di Valse

Intimo

Scherzo

Finale

Smyčcový kvartet č. 2 má poměrně dlouhou historii. Jeho první verze vznikla v roce 1988. Jednalo se o skladbu založenou na pozvolna se odvíjející dvanáctitónové řadě z *Lyrické svity* Albana Berga. Jednotlivé věty pak byly tvořeny na sobě nezávislými hlasy. Skladba byla premiérována Moravským kvartetem v roce svého vzniku. V roce 2000 jsem napsal novou verzi. Vyšel jsem sice z původního materiálu i formového rozvrhu, ale napsal v podstatě novou skladbu - rozměrnější, členitější a rozšířenou o nové epizody. I když kdesi v základu stále zůstala Bergova dvanáctitónová řada, není už hlavní osnovou a byly do ní extrapolovány další materiály. V zásadě je to však dvojitě zpracování téhož tématu a rozdíl je podobný jako u Bohumila Hrabala mezi *Legendou o Kainovi* a *Ostře sledovanými vlaky*. Oproti první verzi je zde mnohem komplexnější systém vztahů mezi jednotlivými nástroji. Ty hrají do velké míry nezávisle na sobě, ale v jednotlivých úsecích se střídají ve vedení. Pracuje se zde s různě odstupňovaným napětím a záměrně neúnosnými plochami nehybnosti a očekávání – hráči musí na sebe vzájemně reagovat a hlavní efekt skladby vzniká z interakce mezi nimi. Někdy je třeba vycítit časové poměry pauz a trvání dlouhých smyků. Někdy vznikají rytmické skrumáže pomocí fixních rytmů, jindy zase vznikají pregnantní rytmy na základě relativně nepřesných údajů. Kompozice je však stále skicou, která apeluje na představivost posluchačů.

Dramaturgii koncertu připravil Ondřej Štochl.